

## Obřad mytí nohou

Opět prosím dvanáct mužů, kteří budou ochotni zúčastnit se při mši na památku Poslední večeře Páně na Zelený čtvrtek starobylého obřadu mytí nohou. Po mši je rád uvítám při večeři na faře.

## Nepřítomnost duchovního ve farnosti

Od úterý 14. dubna do pátku 17. dubna nebudu přítomen ve farnosti a tudíž v tyto dny ani nebudou slouženy mše sv. Intence odslouženy v Českých Budějovicích.

## Koncert učitelů a žáků ZUŠ

V neděli 19. dubna se od 16.00 hod. koná v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále koncert učitelů a žáků zdejší Základní umělecké školy. Koncert je pořádán k 194. výročí úmrtí Jakuba Jana Ryby. Po skončení následuje krátká vzpomínka u Rybova hrobu. Vstupné je dobrovolné.

## Mše v domově důchodců

Poprvé po Velikonocích bude sloužena v kapli domova důchodců mše sv. 23. dubna od 14.30 hod.

## Květinová výzdoba

Předem chci poděkovat všem, kdo i letos finančně přispějí na květinovou výzdobu našich kostelů o Velikonočních svátcích, především pak na hortenzie u Božího hrobu.

## Úmysly mší svatých od 30. března do 26. dubna 2009

**Ranní mše sv.** R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále  
M: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí  
**Večerní mše sv.** M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 30.3.	mše sv. není	Po 6.4.	mše sv. není
Út 31.3. M	Za rodinu Biskupovu, Fialovu a Dufkovu	Út 7.4. M	Za rodinu Hulmanovu a celý rod
St 1.4. M	Za Marii Kašparovou, její rodiče a rodinu Zemkovu	St 8.4. M	Za Františku Baliharovou a dceru Miladu
Čt 2.4. M	Na dobrý úmysl	Čt 9.4. R 18.00	Volná intence
Pá 3.4. M	Na poděkování za Boží pomoc a ochranu a za rodiče Trčkovy a celý rod	Pá 10.4. R 18.00	Velkopáteční obřady
So 4.4. M	Za Jana Zíba a celý rod, Josefa Trčku a celý rod	So 11.4. R 19.30	Za nově pokřtěné
Ne 5.4. R	Za farnosti	Ne 12.4. R	Za Stanislava Šourka, manželku Růženu, oboje rodiče a sourozence
Po 13.3. M 8.15	Za Rostislava Němečka, rodiče a sourozence	Po 20.4.	mše sv. není
Út 14.4.	mše sv. není intence za Boží pomoc a ochranu pro syna a jeho rodinu. bude odsloužena v Č.B.	Út 21.4. M	Za rodinu Briškovu a celý rod
St 15.4.	mše sv. není intence za Karlu Milcovou, rodinu Milcovu a Liškovu bude odsloužena v Č.B.	St 22.4. M	Za rodinu Varvařovských, Fousovu a za Martu Podlenovou
Čt 16.4.	mše sv. není intence za Boží milosrdenství pro zbloudilé a nevěřící bude odsloužena v Č.B.	Čt 23.4. m	Za Rodinu Brindzovu a Dvořákovu
Pá 17.4.	mše sv. není intence za rodinu Holanovu bude odsloužena v Č.B.	Pá 24.4. M	Za Boží ochranu
So 18.4. M	Za ě Josefa Drazdíka, jeho rodiče a rodiče Větrovských	So 25.4. M	Za Mirumila Pechara, rodiče z obojí strany a vnuka Míšu
Ne 19.4. R	Za farnosti	Ne 26.4. R	Za Václava a Marii Trčkovy a jejich syna, rod Hořejších a Trčků

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem  
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 22.4. 2009. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová  
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: [www.volny.cz/rozmital](http://www.volny.cz/rozmital)



# FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 6 Ročník VI

29. března 2009

## Každý řetěz, který nás poutá, lze přetrhnout...

Mezi člověkem a Bohem stály v minulosti dvě zdi, které bránily našemu plnému společenství s Bohem: zeď přirozenosti (Bůh je „duch“ a my jsme „tělo“) a zeď hříchu. Ježíš odstranil překážku přirozenosti svým vtělením a překážku hříchu svou smrtí na kříži, a proto už nic nebránilo vyhlášení jeho Ducha a lásky. „Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen“ (Řím 10,9). Spása tedy závisí na víře ve vzkříšení. Utrpením Pán přešel ze smrti do života a otevřel cestu nám, kteří věříme v jeho vzkříšení, abychom ze smrti do života přešli i my. (Sv. Augustin)

Vzkříšením Ježíše nám Otec dal živou naději. Vzkříšení není jen základní kámen křesťanství, ale i síla, která vnitřně živí jeho naději. Kdyby Kristus opravdu nebyl vzkříšen, byla by jak naše naděje, tak naše víra marná. Když už člověk opravdu nemá v co doufat, ráno vstává a už vůbec nic neočekává, je jako mrtvý. Pokaždé, když vzkřičí v srdci lidské bytosti naděje, je to jako zázrak. To, co zmůže naděje, nezmůže žádná propaganda. Předmětem křesťanské víry je vzkříšení z mrtvých: Ten, kdo vzkřísil Pána Ježíše, s Ježíšem také vzkřísí nás (2Kor 4,14).

Musíme se nechat vzít za ruku nadějí. Musíme doufat, že i v našem životě se může něco změnit, že není pravda, že vše bude osudově pokračovat, jak to bývalo vždycky, a pro nás se neobjeví nic nového pod sluncem. Doufat znamená věřit, že tentokrát to bude jiné, i když jsi věřil už stokrát a pokaždé se zklamal. Jestliže přes to všechno doufáš, Bůh ti přijde na pomoc. Žádný pokus, ani když vyšel naprázdno, není marný a zbytečný, pokud je upřímný.

„Ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jako orlové, běží bez únavy, jdou bez umlání.“ (Iz 40,31) Každý řetěz, který nás poutá, lze přetrhnout, ať je sebestarší a sebetvrďší. Protože Ježíš sestoupil v Duchu za těmi, kdo leželi v temnotách podsvětí, „rozrazil bronzová vrata a železné závory zlomil“ (Žl 107,16), může tedy každého z nás vysvobodit z jakéhokoliv duchovního vězení a ze smrti. Může zavolat – a také volá – mne, tady a teď, jako zavolal na pohřbeného Lazara: „Pojd' ven!“

Z knihy R. Cantalamessy, *Život pod vládou Kristovou*, vydalo Karmelitánské nakladatelství

## Kdyby vzkříšení spočívalo jen v oživení naší mrtvoly...

Kdyby vzkříšení spočívalo jen v tom, že Bůh oživí naši mrtvolu, pokorně bych ho požádal: „Prosím tě, Pane, nech mě v zemi. A jestli si chceš posloužit tím, co z mého těla zbylo, dej z něho vyrůst květině. To úplně stačí.“

Jen si to představte: Díky práškům a všestranné péči jste se dožili 95 let. Vaše tělo, zesláblé a nevhledné, už přímo volá po tom, aby zmizelo z tohoto světa. A do tohoto pětadevadesátiletého těla by se měl při vzkříšení vrátit život? To by tedy byla pěkná rána! Kdyby vzkříšení spočívalo v tom, že Bůh jen oživí naši mrtvolu, pokorně a upřímně bych ho požádal: „Prosím tě, Pane, nech mě v zemi. Nechci, aby ještě někdy někdo viděl mou krásnou tvář. A jestli si chceš přece jen posloužit tím, co z mého těla zbylo, dej z něho vyrůst květině. To úplně stačí.“

Vzkříšení není znovuoživení mrtvoly, byť by to byla mrtvola krásné dívky, která zemřela ve dvaceti letech, nebo mrtvola mladíka, jemuž jeho přítel, básník Pascoli, věnoval tyto verše:

*Lepší je umřít na vrcholu krásy, a o šedinách ještě nevědět, tvé kučeravé, plavé, hebké vlasy, tvá matka jemně učeše ti.*

Naše vlasy, poznamenané vším trápením, kterým jsme v životě museli projít; vlasy, které nakonec slepil v tvrdé chomáče smrtelný pot, nám učeše někdo jiný: Bůh života, který se sklání k naší smrti, ještě umocněně stáírím, hříchem a prožitou bolestí, a tak jako kdysi při zrození kosmu do nás vdechne dech života, tentokrát ale se slovy: „Všecko tvořím nové – tedy i tebe. Udělám tě takového, jakým’s vždy toužil být.“

Carlo Caretto

### Kříž a hrob nemají poslední slovo

„Bože, proč...?!“ Kolikrát už jsme slyšeli nebo řekli tato slova? Kolikrát jsme měli pocit, že nic nemá cenu, že jsme bezmocní vůči zlu či utrpení, že přes veškerou snahu nemůžeme pomoci těm, na kterých nám záleží, že nám nikdo nerozumí... A nemuselo se jednat o velké těžkosti nebo nějaké neštěstí, vždyť někdy stačí křivý pohled, necitlivé slovo, málo nadšený pro to, co se nám zdá důležité, abychom měli pocit, že se všechno hroutí, že o nás nikdo nestojí, ani lidé, ani Bůh...

Bože, proč? I v Bibli se tato otázka nezdá vyskytnout, i mužové a ženy, kteří zakusili velké Boží činy ve svém životě, znají chvíle prázdnoty, kdy na ně doléhá tíha života a Božího mlčení, tíha toho, že Bůh, k němuž volají o pomoc, neodpovídá.

Bože, proč? Jak rádi bychom měli odpověď na tuto otázku, jak bychom si mnohokrát přáli, abychom se takto vůbec ptát nemuseli? Místo toho však máme před sebou Ježíše – toho, který učedníkům postupně odhaloval svůj jedinečný vztah k Otci – jak umírá potupnou smrtí zločince na kříži a ve smrtelném zápase volá: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Asi nikdy nepronikneme do tajemství tohoto zvolání, které naznačuje, že v Ježíši Bůh sám vstoupil do hrůzy zkušnosti naprosté beznaděje, opuštěnosti a zbytečnosti všeho.

„Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Bůh neodstranil tuto otázku, budou chvíle, kdy s ní budeme tvrdě konfrontováni a nenajdeme žádnou hotovou odpověď – kromě velikonočního poselství, že kříž a hrob nemají poslední slovo, že ten, který na sebe vzal úděl člověka se vším všudy včetně totální opuštěnosti Bohem i lidmi, nezůstal v moci smrti, že ho Bůh vzkřísil! Ano, velikonoční události nás naplňují důvěrou, že Bůh, i když nejedná podle našich představ, nemlčí k lidskému pro! To je i pro mě osobně ve službě vojenského kaplana, kde se mě někdy silně dotýkají hrůzy lidské zloby a nenávisti, zdroj síly a naděje!

P. Jan Pacner, kaplan Vojenské akademie Vyškov

### Výsledek Misijního koláče

Chtěla bych se s Vámi podělit o radost z Misijního koláče, který letos dosáhl několika rekordů:

- za prvé to byl už 10. ročník
- za druhé pečivo peklo 25 žen
- za třetí finanční výsledek je 6 256 Kč.
- za čtvrté ještě nikdy tuto mši nedoprovázela zpěvem Třemšínská kvítka

Pro srovnání tu máme částky z jednotlivých ročníků:

r. 2000 – 3 222 Kč	r. 2002 – 4 420 Kč	r. 2004 – 3 460 Kč	r. 2006 – 3 715 Kč	r. 2008 – 4 744 Kč
r. 2001 – 3 530 Kč	r. 2003 – 4 541 Kč	r. 2005 – 3 922 Kč	r. 2007 – 5 115 Kč	r. 2009 – 6 256 Kč

Jsem moc ráda, že dobročinná akce se u nás už tak pěkně vžila a že ji podporujete. Chci tedy poděkovat všem, kdo se přičinili: pečením, zpěvem, financemi i další nezbytnou pomocí, kterou tato akce vyžaduje. Bohu díky za zdařené dílo.

H.Hochmutová

„Není divu, že Západ jednal jinak než v září minul. roku – vypověděl válku Německu (Francie a Velká Britanie, většinou se říká Anglie). Sovětský svaz zůstal v neutralitě, ale plně podporoval naše vystěhovale, kteří jako Učitel národů Jan Amos Komenský šli hledat pomoc zotročené vlasti. Mladší občané schopní vojenské služby vstupovali do přátelských armád, hodně dobrovolníků bylo v letectvu, mnoho se jich vycvičilo, aby jako „parašutisté“ konali u nás službu výzvědnou a zpravodajskou, prováděli akce destruktivní a cvičili v tom naše ilegální pracovníky. V tom měla hlavní podíl strana komunistická, která byla hned na podzim 1938 rozpuštěna, všechna tisková činnost zakázána, mnoho příslušníků strany zatčeno, jiné to čekalo. Čteme o tom v beletrii dost četné a jako příklad jmenuji knížku Julia Fučíka „Reportáž psaná na oprátce“.

O ilegální činnosti našich i zahraničních příslušníků samozřejmě okupanti brzy se dověděli a nastalo pátrání a hledání těch lidí a jejich pomahačů, kteří je ubytovali, stravovali a jinak podporovali. Okupanti měli k tomu tajnou státní policii – gestapo, gestapáci k té službě byli vycvičeni k surovému, hrubému a vůbec bestidálnímu jednání. Nejkrutější tělesné tresty, jež byly používány v soudnictví před několika stoletími a jež za „osvícených“ panovníků i v Rakousku byly odstraněny, Němci zavedli a ještě krutostí předstihli. Tak zvané „koncentráky“ byla tehdy místa, kde museli podstoupit ubozí lidé nejhorší týrání, o hladu, v nečistotě, až byli utýráni k smrti, ke které jim suroví dozorcí pomohli injekcemi do srdce, ranou těžkého obušku do hlavy, ranou z pistole, kopanci a dupáním po prsou okovanými botami, bičováním atd., pod záminkou, že jdou pod sprchy, zahnali je do uzavřené (neprodyšné) místnosti a tu je otrávil jedovatým plynem, mrtvoly spalovali v krematoriu, dřív ovšem jim vylámali zlaté zuby; políček (vulgárně facka), rána pěstí, vyražené zuby, to byly běžné tresty na potkáni, šibenice stála snad v každém koncentráku a když ji potřebovali, snadno ji postavili.

Vražďilo se také u nás? Hned na podzim v Praze zastřeleni studenti bez soudu po vyprovokovaných srážkách s německými nacisty a po pohřbu zastřeleného medika Opletala, nejvíce se střelci ozývaly salvy střelných ran, byly nalepovány vyhlášky černým kostrbatým švabachem německy a latinkou česky na výhrůžném červeném papíru. Jedním z prvních byl spisovatel dr. Vančura a mnoho občanů, kteří poskytli útočiště parašutistům a jiným ilegálním pracovníkům, kteří pro tu činnost, pro schvalování atentátu na Heydricha byli zastřeleni s celou rodinou. Nejsmutnější je, že mnozí přišli o život na udání českými zrádci, např. všichni účastníci při ukrývání parašutistů, kteří přiletěli z Anglie potrestat Heydricha a ukrývaných v kryptě kostela sv. Cyrila a Metoděje. O život přišli také dva kněží téhož kostela.

Ač těch obětí německé bestiality byly vlastně miliony, světem otřásla zpráva o barbarském zničení obce Lidic na Kladensku dne 10. června r. 1942 pod záminkou, že odtud jsou vykonavatelé atentátu na Heydricha, což pravda nebylo. Na přímý rozkaz Hitlerův byli všichni obyvatelé mužského pohlaví od 15. roku zastřeleni, ženy odvezeny do koncentráku a děti dány „na vychování“, tj. odvezeny, několik jich, které se zdály, že se dají poněmčít, přišlo do německých rodin; dostaly německá jména a měly zapomenout na český původ, což se u nejmladších podařilo. Velká většina lidických dětí přišla o život. Vesnice byla spálena, domy rozbořeny, místo srovnáno se zemí. Prachem byl v rumiště obrácen římskokatolický kostel a demolován hřbitov. Mezi zastřelenými muži byl též farář lidické fary. Tím zločinem připravili se Němci o zbytky sympatií, jestli je někde ještě měli.

Nebude nikdy sestaven součet všech obětí žalářů, koncentráků, dílen aj., kolik mrtvých bylo zpopelněno, kolik pohřbeno v hromadných hrobech... Němci sice měli na všechno kartotéky, ale všechny oběti tam také nezapsali, nebo kartotéky spálili. V Praze tzv. „Pečárna“, kde vybraní nacističtí zlosynové prováděli výslechy s mučením, Pankrác, věznice s tzv. sekýrarnou, kde popravovali gilotinou, v Kobylisích střelci. Velká věznice byla Malá pevnost Terezín, kde popravovali pár dní před koncem války, v městě Terezíně velké shromaždiště židovské „méněcenné rasy“. V Brně Kounicova kolej s popravištěm... Není tu dost místa na popsání těch smutných událostí.“

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová

### Zprávy a oznámení

Mše v týdnu

S přechodem na letní čas se vracíme k slavení mší v úterý a ve středu od 18.00 hod.

Zpovědní den

Připomínám možnost k přijetí svátosti smíření. Jak již bylo zveřejněno v minulém čísle, přijede ve čtvrtek 2. dubna zpovídat P. Richter ze Slivice. Oba dva budeme zpovídat od 16.00 hod. v městském kostele.

## Svatý týden a Velikonoce v rožmitálských kostelích

### Farní kostel Povýšení sv. Kříže

#### **5. dubna – Květná neděle**

8.15 hod. – průvod do kostela, mše sv. se zpívanými pašijemi sv. Marka

#### **Triduum**

#### **9. dubna – Zelený čtvrtek**

18.00 hod. – mše sv. s připomínkou Poslední večeře Páně

#### **10. dubna – Velký pátek**

17.30 hod. – poslední křížová cesta

18.00 hod. – velkopáteční obřady se zpívanými pašijemi sv. Jana, připomínka ukřižování a smrti Ježíše Krista

#### **11. dubna – Bílá sobota**

slavná vigílie Zmrtvýchvstání Páně po západu Slunce

19.30 hod. – obřady venku – svěcení ohně a velikonoční svíce, průvod se svícemi do kostela, čtvero čtení ze Starého zákona a čtvero starozákonních žalmů, slavné Gloria, svěcení křestní vody a obnova křestních slibů

#### **12. dubna – Boží hod velikonoční**

8.15 hodin – slavná mše sv., oslava Zmrtvýchvstání Páně

### Kostel sv. Jana Nepomuckého na Náměstí

#### **13. dubna – Pondělí velikonoční**

8.15 hod. – mše sv.

#### **Upozornění:**

Na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu se před obřady nebude zpovídat!

*Duchovní správa ve Starém Rožmitále přeje všem čtenářům zpravodaje požehnané, hluboké prožití Velikonočních svátků, posílení naděje, že Vzkříšený Kristus jde s námi i dnes.*